alt, forbedret Børnelovgivning, Toldreformer, Spiritusforbud, større Tilgængelighed for Offentligheden til Kongressens Forhandlinger". —

Det nye Kongresmedlem roses meget for sin klare Udtryksform, og Bladene spaar, at hun i fem Minuter vil faa sagt alt det, som et almindeligt æret mandligt Medlem plejer at prædike om i en stiv Klokketime. — Hendes fremtidige Kolleger vil have meget at lære af hende.

„Ærlig talt, det er ikke noget ekstravagant Haab vi udtrykker, naar vi spaar, at Repræsentanten Rankin som det første kvindelige Medlem vil lære de mandlige Repræsentanter at samle deres Tanker i en koncis Form og saaledes befri Verden for det grufulde Arbejde, der er forbunden med at hente et Par tynde Ideer ud af en ukontrolleret Ordflod, — Kvindens Evne og Øvelse i at udtrykke sig i *„Fem-Minutters-Taler"* vil muligvis danne Grundlaget for en Revolution paa dette Omraade". —

Et andet Blad spaar, at J. Rankin om to Aar, naar der skal vælges til Senatet, vil være Montanas selvskrevne Kandidat. —

Den 5. Marts 1917 indtager Repræsentanten Rankin sin Plads i Repræsentanternes Hus sammen med 434 Mænd. Hendes „Dagpenge" er 7500 Dollars (ca. 25,000 Kr.) om Aaret. —

Det er værd at fremhæve, at hun er valgt i en Stat, hvor de mandlige Vælgere er langt talrigere end de kvindelige.

Den første

kvindelige Distriktsforstander i København er udnævnt.

Vi skal i næste Nummer komme tilbage til denne Udnævnelse.

Det Aar, som svandt.

—o—

Aaret 1916 betegner ikke noget nævneværdigt Fremstød for Kvindesagen, dog er der nogle Smaasejre at notere.

To Partier har nomineret Kvinder til deres Kandidater ved det kommende Folketingsvalg, Socialdemokraterne to: Helene Berg og Andrea Brockmann, og Venstrepartiet én: Marie Lassen.

Det er lykkedes D. K. ved Andragender til Regeringen at udvirke, at der nu sidder tre Kvinder i Prisreguleringskommissionen og en Kvinde i Boligkommissionen. Ligeledes tør D. K. tilskrive sig noget af Æren for, at Kvinderne gennem Folkeafstemningen kom til at give deres Mening tilkende i Spørgsmaalet om Salget af vore vestindiske Besiddelser, idet D. K. saasnart den afsluttede Traktat var kommet til Offentlighedens Kundskab, straks indgav et Andragende om, at Spørgsmaalet ikke maatte blive afgjort uden Kvindernes Medvirken.

Det tør vist i det hele taget siges, at D. K. ikke i det sidste Aar har forsømt nogen Lejlighed til at præsentere Kvindernes Lighedsfordring, og den er altsaa i ovennævnte Tilfælde blevet honoreret; hvilket jo ikke er at undre sig over i Betragtning af, at alle Partier efter den nye Grundlovs Vedtagelse har udtalt, at Kvinder i enhver Henseende bør retslig ligestilles med Mænd.

Den radikale Regering har da ogsaa, dette Løfte tro, ansat en Kvinde som Førstelærer i Pilemark paa Samsø, og en Kvinde som Overlærer ved Borgerskolen i Aarhus.

Endvidere er en Kvinde blevet ansat som Overlæge ved den nye Aandssvageanstalt ved Vodskov, hvilket altsammen tidligere har været omtalt til behørig Tid her i Bladet.

At man ikke desto mindre næppe bør tage Partiernes Løfter om Kvinders fulde Ligestilling med Mænd altfor højtideligt, tør vi slutte af, at den nye Retsreform blev gennemført sidste Foraar uden at Skellet mellem Mænd og Kvinder med Hensyn til Embeder og Stillinger indenfor vort Retsvæsen blev slettet, ja, uden at en Røst hævede sig paa Rigsdagen for at faa det slettet. — Vi har ogsaa haft den Skuffelse lige op til Jul at se Landbrugsministeren fremsætte et Forslag til Ændringer i Loven om Oprettelse af Husmandsbrug med Statslaan, uden at man i Forslaget har efterkommet D. K.'s tidligere fremsatte Ønske om, at disse Husmandsbrug ogsaa maa kunne erhverves af gifte Kvinder. Nu er det som bekendt kun ugifte Kvinder, der har lige Adgang dertil med Mænd. Som man andet Sted vil kunne læse her i Bladet har D. K. atter indgivet sit udførlig motiverede Andragende fra 1914 om en saadan Ændring, og det skulde undre os, om Partierne virkelig efter deres Programløfter af 1915 om Kvinders retslige Ligestilling, skulde have noget at indvende mod denne lille Reform.

Det tegner desværre ikke til, at det Aar, som nu er begyndt, vil bringe Kvinderne det, som det gamle Aar narrede dem for: Brugen af deres politiske Borgerret.

Den frembrydende Fredsdæmring blev jo hurtig kvalt i Uvejrsskyer, og saalænge Verdenskrigen vedvarer, har vi intet Haab om, at se Kvindernes Valgret ført ud i Livet.

Dette er maaske ogsaa Grunden til, at de to af Partierne tøver saa længe med at udpege deres kvindelige Rigsdagskandidater.